

Křesťanské Mšensko

1. července 2026
7. číslo | 3. ročník

O životě ve Mšeně, v Kokořínském dole a v jejich okolí

Slavné bylo rozloučení s nejstarší mšenskou farností

27. května 2026 jsme slavili pohřební
mši svatou za Ludmilu Langerovou.

→ strana 5

Debut našeho Svatého Martina při Noci kostelů

29. května 2026 se katolický kostel
ve Mšeně poprvé účastnil festivalu
Noc kostelů.

→ strana 7

Sobota 30. května 2026 u svaté Zdislavy

Účastnili jsme se pouti k vysta-
vené lebce Svaté Paní Zdislavy
v jablonské bazilice.

→ strana 10

Ohromná byla oslava 150. výročí založení mšenského Sboru dobrovolných hasičů – včetně požehnání techniky

Nádherná byla ta sobo-
ta 23. května 2026, kdy
se celé Mšeno a okolí
seběhlo na náměstí,
kde na tribuně mohut-
ně vyhrávala oblíbená
dechová hudba, ta naše
pravá česká. Však jsme
byli všichni pozváni
nádherným plakátem
s heslem zdejších hasi-
čů Bohu ke cti, bližní-
mu ku pomoci.

Otec Rajmund koná bohoslužbu požehnání technického zařízení hasičského sboru. Každý vůz dostal přímý zásah svčené vody. Zábój drží mikrofon, aby celé náměstí obřad sledovalo.

Když jsme se na pozvání pana starosty na žehnání stříkaček po obědě dostavili, byla už zábava v plném proudu. Dechovka Krajan-ka vyhrávala jednu polku za druhou a také jeden valčík za druhým a našly se i dvojice, které před tribunu pěkně zatančily. Postaru, ne to dnešní kroucení při ječivé muzice, kterou musíme některé jiné neděle snášet, neboť vše, co se děje na náměstí, slyšíme u nás na usedlosti. Dva zpěváci a jedna zpěvačka řízně tvrdili hudbu.

Pak byla malá přestávka, kdy vystoupily mažoretky. Bez mažoretěk se žádná oslava v našem městě neobejde. Byly to dívky tak něco přes 14 let a moc jim to pěkně slušelo. Jak pěkně vyhazovaly péřové koule do vzduchu a v rytmu hudby přesně zvedaly kolena. Všechny na vysokých podpatcích, jak to má být.

A pak už projev sledoval projev. Skvělým a profesionálním

způsobem nás provázel pan Václav Novák, předseda Komise pro kulturu a cestovní ruch. Před tribunu nastoupilo asi 14 vlajkonošů všech hasičských jednot z okolních měst a obcí. To člověk netuší, kdo všechno chrání naše zdraví, klid, pokoj a dobře vydaný majetek. Když si uvědomíme, že Mšeno mnohokrát v dějinách vyhořelo, naposledy v roce 1867, kdy lehl popelem i kostel a radnice, tak je nám zřejmé, jak nutné je hasičstvo. I nadpřirozená ochrana. Vždyť na dvou zcela soukromých domech ve Mšeně jsou sochy svatého Floriana.

Potřebujeme hasičstvo nejen profesionální, ale především a na prvním místě to dobrovolné, na kterém stojí bezpečnost našich vesnic. Kolikrát zasahují proti lesním požárům, odstranění padlých stromů, při vyprošťování z vody po tvrdém dešti (nemusí jít rovnou o povodeň). Hasiči ovládají resuscitaci lidí

i záchranu zvířat před rozběsněnými živly. Však také ti hasiči mají pěkně vycvičené bicepsy. Takovýto sport je užitečnější než sport jenom pro sport.

Každý hasičský sbor obdržel vyznamenání ve formě stuhy. Stuhy na prapory připevnili starosta Mšena Jiří Guttenberg st. se starostou Sboru dobrovolných hasičů Mšeno Karlem Píčem, pocházejícím ze slavné rodiny Píců, jejíž představitel Josef Ladislav Píć (1847–1911), historik, muzejník a spoluzakladatel české archeologie, obhájce pravosti Rukopisů, má na mšenské radnici pamětní desku.

A mezi vrcholy patřilo předání nového praporu Sboru dobrovolných hasičů, který darovalo město Mšeno. Na tmavomodrém pozadí je vyobrazen sv. Florian a zlatý nápis SVATÝ FLORIANE, CHRAŇ NAŠE MĚSTO OD OHNĚ. Zleva se praporu dotýká starosta Jiří Guttenberg st. →

SDH MŠENO A MĚSTO MŠENO
vás srdečně zvou na oslavu

150 LET

SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ MŠENO

23. KVĚTNA 2026

Bohu ke cti, bližnímu ku pomoci.

Přítomna byla místostarostka Mgr. Marcela Prieložná.

Na tribuně byli oceněni dva zasloužilí hasiči: Josef Jizba, který u příležitosti svých 75. narozenin obdržel Zlatý kříž za zásluhy 1. stupně, a Radek Šimáně, který pomáhal při většině celorepublikových požárů, počínaje povodněmi roku 2002.

Všichni mšenští hasiči obdrželi od starosty města pamětní medaile. Skoro všichni byli oblečeni v pěkně slušivých slavnostních uniformách. Někteří byli v pracovních.

U nových hasičských vozidel vystoupili i bývalý starosta města Mšena Ing. Martin Mach a starosta Chorušic Martin Bauer. Starosta Sboru dobrovolných hasičů poděkoval Ing. Machovi za to, že se v době svého starostenství zasloužil o získání financí na pořízení nových hasičských vozů.

*Text Záboj Horák.
Snímky dr. Martin Šenk*

Slavné bylo rozloučení s nejstarší mšenskou farnicí

Tak si hrdě říkala paní Ludmila Langerová, jedna z nejvěrnějších duší našeho kostela svatého Martina. A také v tomto kostele jsme se s ní při pohřební mši svaté ve středu 27. května 2026 od 13.00 rozloučili. O důstojný varhanní doprovod se postaral

varhaník Bc. Martin Bureš. O pořádné zvonění na farní zvony bratří Kozurakové.

Pohřební mši svatou slavil otec Rajmund, který se s nebožkou vídal pravidelně v posledních třech letech, a přísluhoval mu Záboj Horák, který paní Ludmilu znal už od malička, tj. nějakých 50 let, a Víta Kozurak ze Žebic.

Zesnulá paní Ludmila pocházela z křesťanského prostředí města Mšena. Narodila se 25. dubna 1933 v rodině mlynáře Bohumila Domase a jeho ženy Marie jako třetí ze čtyř sourozenců. V 18 letech se poznala se svým manželem MVDr. Čestmírem Langerem a církevní svatbu měli v roce 1952. Vychovali dva syny, Čestmíra a Jiřího, kteří oba absolvovali Vysokou školu veterinární. Pracovala jako administrativní pracovnice na Státním statku ve Mšeně a později jako veterinární technička u Okresního veterinárního zařízení v Mělníku.

Musela se vyrovnat se ztrátou svého manžela, který náhle zemřel, a od 56 let byla vdovou. Obdivuhodné bylo její věrné manželství a oddanost jejímu zákonnému muži, něco, co je neobvyklého v dnešní době uvolněných mravů. V tom nám byla všem příkladem. Zůstala navíc svému manželovi věrná až za hrob. Již se nevdala a žila prakticky jako zasvěcená vdova.

Jako důchodkyně byla činná především ve farnosti ve Mšeně a v charitě, kterou jako všude, vede katolická církev. Pokud jde o světské spolky, pracovala v Sokole a v zahrádkářském spolku.

Při Evropském setkání mladých organizovaném světově proslulou komunitou Taizé pracovala v organizačním týmu, který se postaral o ubytování účastníků z celé Evropy ve Mšeně. Noviny zachytily výslovné tvrzení Ludmily Langerové, že tato akce byla pro Mšeno požehnáním. Však paní Langerová při službách poskytovaných světovému kongresu ve Mšeně pomáhali také Víta a Kolja Kozurakovi a paní

Oxana Kozuraková.

Po celý svůj život byla paní Ludmila hluboce věřící a dávala to veřejně najevo. To se podle slov jejích příbuzných nesetkávalo vždy s dobrou odezvou v jejím zatemněném okolí. Nikdy však ve své víře nepovolila.

Aktivní byla ještě dlouho přes svůj 90. rok, jak jsme ji dobře znali. Desítky let byla sloupem farnosti a i my si dobře pamatujeme, jak v posledních třech letech si ukazovala na poprsí a s hrdostí prohlašovala: „Já jsem nejstarší členkou farnosti.“ 86letému otci Rajmundovi říkala, že by jí mohl chodit pro pivo.

Nikdy nechyběla v kostele a často chodila ke svatě zpovědi. Bez ní nemůžeme my křesťané žít. To jediné nám dodá klidu v našem životě.

Svůj čas v posledních letech trávila především u svého syna Čestmíra. Byla to jeho velká zásluha, že ji vozil do kostela, když už jí nožičky tak dobře nesloužily. Tak se má chovat správný syn.

Na začátku letošního roku 2026 nám s určitou lítostí sdělila, že už má 93 let a necítí se tak dobře jako dříve. Na to, že brzo odejde z tohoto slzavého údolí do radosti nebeské, jsme byli všichni připraveni. Však pro nás křesťany je hlavní, že nejsme příliš soustředěni na sebe, ale čekáme na svůj vývoj na cestě k nebesům. Božský klid nechť je darován nám všem, kdo jsme prožili hektické roky a marasmus moderní doby. Jediným lékem je klid a kostel. To naše zesnulá dobře věděla.

Při rozloučení nad rakví zesnulé, po jejím okouření a vykropení svěcenou vodou, v závěru církevního rozloučení, otec Rajmund přečetl, co nejbližší své mamince vzkazují: **Mami, děkujeme za výchovu, vzdělání a pracovitost, lásku k přírodě. Děkujeme Ti za vše, co jsi pro nás udělala. Tvoji milující synové Čestmír a Jirka.**

Dveře naší usedlosti Na Skaličkách jsou návštěvníkům stále otevřeny

Záboj i Rajmund pokračují v tradici obou svých rodů, k níž patřila široká společenská otevřenost. Tak jako jejich rodiče, i oni rádi hostí ve svém příbytku i dvě návštěvy za týden a ještě k tomu třeba i skupinu návštěv za celý víkend.

V sobotu 23. května 2026 nás navštívil Mgr. et Mgr. Martin Šenk, Ph.D., z Brandýsa n. L., vyučující pomocných věd historických na FF MU v Brně. Byl u nás celý den a odpoledne se s námi zúčastnil

oslav y hasičů na náměstí.

Ve středu 27. května od 17 hodin jsme rádi přivítali kaplana z Mělníka, otce Pawła Obrzuta, člena řehole Misionářů Matky Boží z La Saletty. Rádi jsme spolu hovořili o zájmových problémech kanonického práva a dověděli jsme se mnoho o poslání a činnosti saletinů, založených v roce 1850, kteří k nám na misie přišli v roce 1995.

Ve středu 27. května byl u nás na oběd Bc. Martin Bureš, varhaník z Lanškrouna a Prahy, a hned potom krásně zahrál při pohřební mši paní Ludmily Langerové. V pátek a sobotu 29.–30. května u nás pobyl přes noc. Krásně zahrál na varhany v kostele sv. Martina při Noci kostelů.

Z našich vikariátních konferencí

Ve čtvrtek 28. května jsme jeli na pozvání pana vikáře kanovníka Kamila Škody na návštěvu na mělnickou faru.

Od 9.30 se tam konala vikariátní konference mladoboleslavského vikariátu. Začala koncelebrovanou mší svatou v nádherném a mohutném chrámu svatého Petra a Pavla, jehož zdaleka viditelná věž je symbolem města. Však také i název zdejší farnosti jako probošství ukazuje k tomu, že zde byla kolegiátní kapitula kanovníků. Dneska je zde klauzura kláštera bratří saletinů.

Po mši jsme se všichni pomodlili tercií a šli na několikahodinové projednávání velkého množství otázek na probošství. Přítomno bylo více než deset kněží a jáhnů, obě vikariátní účetní zpracovávající účetnictví za všechny naše farnosti, a správce majetku vikariátů mladoboleslavského a českolipského. Moc krásně jsme se pobavili s mělnickou pastorační asistentkou paní Hrstkovou. V pauze mezi modlitbami a schůzí navštívili někteří účastníci konference slavnou mělnickou kostnici.

Na závěr rozhodl na náš návrh pan vikář, že příští vikariátní konference se bude konat **ve čtvrtek 25. června 2026 ve Mšeně**. Začátek je v 9.30 v kostele sv. Martina. O jídlo a jednací místnost se postará usedlost Na Skaličkách 24.

A co je ta Noc kostelů, se udiveně ptá mnoho lidí s otevřenýma očima

O první nástřel odpovědi na tuto širokou otázku jsme se pokusili před Vánocemi roku 2024, v č. 9/2024 těchto našich novin. Snad jsme zdařile vystihli podstatu tohoto nového náboženského jevu v Evropě, a tak přinášíme znění svého původního článku znovu.

„Noc kostelů je již po řadu desetiletí zavedená akce v řadě zemí zejména střední Evropy. Účastní se jí farnosti katolické, evangelické i dalších církví. Smyslem je otevřít dveře do kostela široké veřejnosti. Všichni jste zváni, takové je motto.

Pojďte se podívat na naši sakristii, kruchtu, věž a zvonici, do všech místností na faře, které jsou určeny pro veřejné použití. Nic neskrýváme.

Pojďte nasát atmosféru našeho kostela i fary, domova našeho faráře i všech farníků. Poslechneme si trochu hudby, přečteme několik úryvků z Bible, vyslechneme nějakou báseň nebo úvahy v próze. Zazpíváme si v kostele i farním sále něco veselého. Sejdeme se na farní zahradě třeba i u táboráku, někdy i opékání buřtů. A dělá se to při kostelech všech církví, které ve městě nebo

obci jsou. Návštěvníci všech vyznání i bez vyznání raději přecházejí z jednoho kostela do druhého, pokud máte zájem.

To víte, že nás mrzí, když nějaká církev nebo farnost z toho vypadne. Ale **neměly by vypadnout ty největší církve v naší zemi**. Jen málokde se Noc kostelů koná bez katolické farnosti.“

Kdy Noc kostelů vznikla a v kterých zemích se koná

Noc kostelů má svůj původ v Rakousku. Po prvních pokusech místního charakteru byla celonárodní akce založena roku 2005. V České republice se koná od roku 2009.

V současné době Noc kostelů probíhá v těchto zemích:

- **Česká republika** (Noc kostelů)
- **Rakousko** (*Lange Nacht der Kirchen*)
- **Slovensko** (*Noc kostolov*)
- **Německo** (*Lange Nacht der Kirchen / Nacht der offenen Kirchen*) – lokálně na mnoha místech (např. Frankfurt, Hamburk, Berlín)
- **Švýcarsko** (*Lange Nacht der Kirchen*)
- **Itálie** (*Lunga Notte delle Chiese*) – zejména v regionu Jižní Tyrolsko
- **Estonsko** (*Kirikute Öö*)
- **Lotyšsko** (*Baznīcu nakts*)

- **Maďarsko** (*Templomok Éjszakája*)
- **Nizozemsko** (*Kerkennacht*) obzvláště v Amsterdamu.

Většina těchto zemí pořádá akce ve vzájemné koordinaci **na přelomu května a června**, díky čemuž se v jeden večer otevrou tisíce sakrálních staveb po celé Evropě. Programy i počet účastníků jsou v celé Evropě evidovány.

zdroj Wikipedie

Debut našeho Svatého Martina při Noci kostelů

O dlouhodobém pořádání Noci kostelů ve farním kostele Českobratrské církve evangelické ve Mšeně jste byli jistě po řadu let informováni. O předloňském i loňském programu jsme podali podrobnou zprávu i v těchto našich novinách.

Co je ale úplně nové, tak je to, že jsme se z iniciativy pana faráře Mgr. Petra Kothaje odvážili zahájit sadu nocí kostelů i u nás ve Mšeně. To víte, zatím jenom ve skromném formátu. Zahájili jsme v celoevropsky stanovený den pátek 29. května 2026 o 17.00 hodině. →

Přišlo několik desítek účastníků a pan profesor otec Rajmund pro ně přednesl hodinovou přednášku o významu katolických kostelů a kostela svatého Martina obzvláště, přerušovanou líčením mnoha konkrétních faktů.

V závěru přednesl stručné dějiny kostela od jeho založení v roce 1050, věrnosti katolické víře v době

husitské, až po čtvero vyhoření a novostavbu, kterou se díky víře a entusiasmu místního obyvatelstva podařilo vybudovat za dva roky v letech 1876–1878. Celá přednáška byla po několika dnech připravována písemně a účastníci si ji mohli s sebou vzít domů. Některé její části budeme postupně publikovat i v tomto listě.

Katolický kostel sv. Martina ve Mšeně: dějiště Noci kostelů 29. května 2026 od 17 hodin.

V 18.00 hodin zazněla ovšem mnohem výraznější část programu. Téměř hodinový koncert, který na varhany přednesl již známý varhaník a absolvent Pražské konzervatoře Bc. Martin Bureš, který hrál u sv. Martina už při předcházejícím pohřbu a byl na usedlosti hostem několik dnů. Zahrál tyto skladby:

1. Felix Mendelssohn-Bartholdy: Sonáta č. 6 d moll (*I. Téma s variacemi, II. Fuga, III. Finale*),

2. Charles-Marie Widor: Symfonie č. 2 D dur (výběr: *II. Pastorale, IV. Scherzo, V. Adagio, VI. Finale*).

Poslouchali jsme, ani jsme nedýchali. Takovou krásu mnozí z nás už po léta neslyšeli. Přitom druhé dílo je docela novějšího data, tak řečeně moderní.

Od 18 hodin přišla řada nových účastníků; naopak někteří, možná ti méně muzikální, zase odešli.

Po skončení koncertu jsme si ještě s řadou účastníků Noci kostelů povídali o skladbách, ale i o přednášce na téma Význam kostela a proč se v něm chováme poněkud jinak, než ve světských budovách. Využili jsme možnosti, že na základě dispenze je Noc kostelů jediným časovým prostorem, kdy je slušné v kostele hovořit nahlas. Kromě případu církevně povolených světských hudebních produkcí.

Měli jsme radost, že přišla s pomocí ošetřovatelky i jedna z klientek Domova seniorů ve Mšeně. I když nás zarmoutilo, že nepřišlo těch dalších pět nebo šest, které o to původně projeví zájem. To jsme už v Domově seniorů zažili několikrát. Poslali jsme do Domova seniorů své pracovníky, kteří tomu věnovali více jak půl hodiny času, ošetřovatelky byly ochotny pomoci, a senioři se nakonec něčím omluvili či neomluvili. Přitom se pohybovat venku mohou. Jako by je cosi popadlo a nedovolilo jim jít na akci v kostele či u nás na usedlosti. Přitom je to tak ideální možnost, jak se hýbat, udržovat své údy v minimální schopnosti a prodloužit si život. Nebo že by chyběla vůle? Nerozumíme tomu. Ač při pravidelných celodopoledních setkáních v sobotu si tak dobře se seniory rozumíme. →

Z kostela sv. Martina při Noci kostelů.

Snímky Eva Sasková

Na závěr uveřejňujeme **program Noci kostelů v Evangelickém kostele**, hned vedle Domova seniorů:

15.00 Loutková pohádka pro děti i dospělé Staré pověsti české II. díl: O Krokovi a jeho dcerách a kněžna Libuše – loutky starý Kotoučový vedla Jitka Hrdličková,

16.50–17.00 Vyzvánění zvonu – symbolická pozvánka k návštěvě,

17.00–21.00 Výstup na věž kostela s výhledem do kraje,

18.00–19.00 Vystoupení pěveckého sboru Intermezzo,

Průběžně do 21.00 posezení na farní zahradě a opékání přinesených špekáčků,

21.45–22.00 Čtení a meditace – modlitba za Mšeno a okolí.

Kostel byl otevřen pro návštěvníky od 15.00 do 22.00.

Hlavním organizátorem byl farář Mgr. Michal Šimek, vydatnou pomoc mu však poskytli farníci evangelické farnosti, což je něco, čemu se my v katolickém kostele musíme také naučit.

Evangelický kostel ve Mšeně: dějiště Noci kostelů 29. května 2026 od 15 hodin.

Sobota 30. května 2026 u svaté Zdislavy

Konečně přišel ten den: naše pouť za mnohonásobnou patronkou svatou Zdislavou a její lebkou do Jablonného v Podještědí.

Celá církev v českých zemích byla vyzvána na pravidelnou pouť, která se koná v papežské bazilice v Jablonném 30. května každého roku, za Svatou Paní Zdislavou. Tím spíše, že ta letošní pouť byla spojena s poděkováním za záchranu jejího ukradeného ostatku.

Většina poutníků se zřejmě zaměřila na slavnostní mši svatou v bazilice v 11.00, jejímž hlavním celebrantem byl arcibiskup Mons. Stanislav Příbýl, apoštolský administrátor litoměřický. My ze Mšena jsme se rozhodli putovat až na

druhou mši po poledni ve 14. 00.

Důvodem je příslušnost otce Rajmunda k dominikánskému řádu. Právě na mši ve 14 hodin se měli sejít všichni příslušníci české provincie Řádu bratří kazatelů, České kongregace sester dominikánek, Českého sdružení kněží svatého Dominika a Sdružení laiků svatého Dominika. Počítalo se i se zástupkyňmi klauzurových mnišek a zasvěcených sester zdislávek.

Ráno jsme se ještě se svými hosty ve své kapli sv. Jana Nepomuckého v usedlosti Na Skaličkách pomodlili

chórově ranní laudy ze slavnosti sv. Zdislavy a pak tradá na sever, až na samý okraj Čech. Otec Rajmund se zavázal dodržet poutní disciplínu abstinence od jídla. Projeli jsme nádhernou českou krajinou kolem Máchova jezera a Mimoní a šťastně dorazili do Jablonného. Město nebylo tak přeplněné, jak jsme s hrůzou původně očekávali. Zbožnost věřících je už dnes menší než před pouhými deseti lety a ani nevěřící už zvědaví nejsou. Místo k zaparkování jsme našli poměrně snadno, jak by se takovému Pražákovi ani nesnilo.

Otec Rajmund už radostně capal směrem k bazilice. Za 10 minut jsme byli před hlavním oltářem a uctili lebku svaté Zdislavy před svato- stánkem se svátostným Ježíšem. Vzápětí jsme se potkali se sestrou Dominikou Bohušovou OP, zasvěcenou pannou a osobní sekretářkou otce Dominika Duky OP, a s paní Mgr. Libuší Simandlovou, vysokoškolskou knihovnicí a svatojilskou farnicí, s níž nás pojí úzké přátelství již téměř 40 let a která po rodičích pochází z Bělé pod Bezdězem. Pokud víme, je snad každoroční účastníci pouti v Jablonném.

Tato pouť spojuje opravdové věřící a ctitele svaté Zdislavy pevným poutem kruhu víry. Otec Rajmunda snad už od roku 1977, kdy načerpal u studánky svaté Zdislavy živou vodu k uzdravení své na smrt nemocné maminky před operací. Přímluvy svaté Zdislavy byly účinné: maminka byla ještě tři roky živa.

A hned nato jsme už seděli v sakristii. Otec Rajmund se po létech potkal se svým kamarádem od dětství a novicem Jáchymem Benešem OP, dnes jáhnem v dominikánském řádu, a záhy i s knězem terciářem Vladimírem Slámečkou OP, duchovním správcem ČVUT v Praze, s nímž se pravidelně

vidíme. Poznali jsme dominikánského terciáře otce Roberta Tadeáše Benno Štěpánka OP, faráře v Louňovicích pod Blánkem, a radostně se pozdravili se svým farářem u sv. Jiljí v Praze P. Klimentem Mikulkou OP. Otec Kliment pronesl při mši svaté civilní, a přesto hluboce duchovní kázání, že nám bude ještě dlouho v paměti rezonovat. Zhlédli jsme otce Alvareze OP a podali si ruku s otcem Lukášem Fošumem OP. Obzvlášť srdečně nás přivítal děkan Pavel Maria Mayer OP.

U hlavního oltáře bylo poněkud méně kněží, než jsme očekávali. Jen tři kněží z prvního řádu: otec Kliment Mikulka, bývalý provinciál otec Alvarez Kodeda a otec Rajmund. Hojná přítomnost kněží z kněžského sdružení svatého Dominika byla jistě odůvodněna tím, že jeden skládal uprostřed této mše veřejné přísliby.

Účast lidu byla podstatně nižší, než na jakou jsme byli zvyklí v minulých letech. Byly to někdy otrěsné zjevy špindířů, kteří se probjovali až k ohrádce, aby fotografovali posvátnou lebku. Nikdo z nich nebyl oblečen jako do společnosti, natož do kostela, jeden dokonce měl až u oltáře pořád na hlavě kšiltovku. Nezdálo, že by tito zvědavci

byli aspoň trochu zvědaví, jak vypadá mše a zůstali aspoň na kousku, jak by slušnost velela.

Ale co nás dost bolelo, bylo nevhodné oblečení přehnaně tlusté ženy, která byla pověřena prvním čtením. Měla na sobě tak vytahanou jupku s džíny místo sukně (navíc ve svém věku a korpulentnosti!), že jsme se až styděli. To ženy u nás v mnohem menším městečku jdou k oltáři alespoň ve slušné obuvi a kostýmu. Přece jsou na návštěvě u Pána Ježíše, Krále všech králů. Svátá Zdislava rozhodně takhle oblékaná nechodila.

Překvapivě mile na nás působila přítomnost členů policejních sborů. Nejen, že měli pěkné slavnostní uniformy a nejevili známky odporu otylosti, jaká se v našem národě tak rozšířila, ale navíc působili dojemem důstojné porozumivosti. Přece na empatii obzvlášť záleží, a to oni mají. A navíc jsou dnes hrdiny našich dnů, neboť se jim podařilo tak rychle zločince chytit a lebku zachránit.

Naše shromáždění tedy nebylo příliš veliké. A dokonce snad ani to dopolední. Ač každý se domníval, že reakcí na zločin bude, že co nejvíce křesťanů se bude snažit ten nebetýčný hřích spáchaný v naší zemi →

30. května 2026: lebka svaté Zdislavy na hlavním oltáři baziliky.

odčinit svou vlastní účastí. Když se kromě vlastních hříchů kajeme za hříchy svých předků, tím spíše se musíme kát za hříchy svých spoluobčanů, kteří žijí mezi námi.

A jednu malinkou nepřilíš zdvořilou poznámku na předposledním místě: pohled do chrámové lodi nám prokázal, kolik lidí je v našem národě přehnaně tlustých a otlých. Jako křesťané však z katechismu

dobře známe, že gula (nestřídmost, obžerství) patří mezi sedm hlavních hříchů, stejně jako opilství nebo smilstvo. Takže naše panděro je svědectvím o našem hříchu, a tak bychom to měli zahrnout i do svých pokusů o nápravu.

Plní duchovní zážitků jsme vypadli z kostela bez nějakého zvláštního rozloučení. Asi byli všichni unavení, nikdo dále už o nás

zájem neprojevil. Snad si příště lépe popovídáme s bratřími, i když víme, že to nikdy nebude tak krásné jako za otců Jindřicha Gajzlera, Františka Švercla a Dominika Duky v době totality.

Sláva Bohu, Panně Marii a Svaté Paní Zdislavě!

*Záboj Horák
Snímky Člověk a víra*

Kronika posledních dnů ve Mšeně

26. května: generální úklid kostela svatého Jakuba v Kadlíně. Byl docela veselý, neboť nás bylo celkem 6: místní věřící Ing. Martina Krymlová a paní Marta Šimková, mšenské dámy Eva Sasková a Olga Dvořáková, otec Rajmund a bratr Záboj.

Foto Ing. Martina Krymlová, Kadlín

27. května: pan Němec dokončil montáž lišt na podhled v horní koupelně rezidence. **Tím byla rekonstrukce rezidence slavnostně dokončena.** Paní Sasková okamžitě vyvěsila na dům Mgr. Grundzou nově zakoupený prapor. Dům už čeká pouze nová fasáda, která bude vykonána současně s fasádou všech vedlejších budov, jejichž dokončení se očekává uprostřed letních měsíců.

Snímek Záboj Horák

29. května: kladení travního koberce na Meditační zahradě bylo ukončeno

Hlavní dodavatel travního koberce pan Karel Zabilanský ze Mšena se spokojeně opírá o svůj stroj.

Snímek Záboj Horák

Sláva o slavnosti Nejsvětější Trojice v kostele v Kadlíně

V 15 hodin jsme slavili mši svatou u svatého Jakuba v Kadlíně. Ze sady pravidelných mší v tomto farním kostele spravovaném excurrento. Tentokrát přišli i věřící z Řepína. Díky svolávání prostřednictvím našich novin. Místní věřící zásobili kostel kyticemi zahradních i polních květin. Po mši se někteří zdrželi na kávě na faře u manželů Nedbalových.

Na farní zahradě s manžely Nedbalovými. Pan Ing. Nedbal právě posekal trávu.

Snímek Záboj Horák

Co nás čeká a co nás nemine

Sobota 6. června:

11.00 u sv. Martina ve Mšeně – mše svatá se křtem malé Jasmínky Marie Anny Pliškové z Prahy–Libně a Kokořínského Dolu,

Neděle 7. června:

Boží Tělo, v 9.00 mše svatá a průvod v kostele sv. Martina,

Pondělí 8. června na svatého Medarda:

od 14.00 oslava narozenin otce Rajmunda, podobná jako byla před rokem, na zahradě usedlosti Skalička Pokud by přišlo (jak letos doufáme), tak budeme v Besedě u kamen,

Sobota 13. června:

svátek sv. Antonína Paduánského. 9.30: mše svatá v Domově seniorů ve Mšeně, 15.00 pouť do kaple sv. Antonína ve Skramouši a mše svatá spojená se společenskou oslavou,

Sobota 13. června:

Šimon Remeš, referent Společnosti pro církevní právo pro péči o její členy, a Barbora Marková, uzavřou církevní manželství v 10.30 v kostele sv. Jana Nepomuckého v Prostějově,

Neděle 14. června:

mše svatá ve Mšeně v 9.00 a v Hradsku v 15.00,

Sobota 20. června:

v 10.00 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha přijme kněžské svěcení člen Společnosti pro církevní právo Ondřej Šimer; v neděli 21. 6. bude mít v 18.00 primici v kostele sv. Antonína Paduánského v Praze – Holešovicích,

Čtvrtek 25. června:

9.30 vikariátní konference mlado-boleslavského vikariátu ve Mšeně,

Sobota 27. června:

9.30 mše svatá v Domově seniorů ve Mšeně,

Neděle 28. června:

9.00 mše svatá u sv. Martina Mšeno a 15.00 u sv. Jakuba Kadlín,

Ve dnech 1. – 10. července:

otec Rajmund je na léčení v Mariánských Lázních,

Sobota 11. července:

9.30 mše svatá v Domově seniorů ve Mšeně,

Neděle 12. července:

9.00 mše svatá u sv. Martina Mšeno a 15.00 sv. Jiří Hradsko,

Sobota 18. července:

naše návštěva v Písku,

Neděle 19. července:

9.00 mše svatá u sv. Martina Mšeno,

Pátek 24. července:

18.00 Beseda Na Skaličkách 24 ve Mšeně zahajuje promítání v kině

Sobota 25. července:

9.30 mše svatá v Domově seniorů ve Mšeně, odpoledne účast u farního stolku na pouti v Kadlíně,

Neděle 26. července:

9.00 mše svatá u sv. Martina Mšeno a v 15.00 poutní mše svatá v Kadlíně,

Pátek 31. července:

18.00 další program v Besedě Na Skaličkách 24 ve Mšeně.

Křesťanské Mšensko. Vydává Společnost pro církevní právo, z. s., Praha 3, Sudoměřská 1243/25, místní skupina Mšeno Skalička | e-mail: spcp@prf.cuni.cz | měsíčník | 3. ročník | IČO: 629 34 121 | redaktor: doc. Dr. ICLic. Záboj Horák (zh), výkonný redaktor: Michaela Holubová (mh), odborný poradce: P. prof. Dr. Jiří Rajmund Tretera OP (jrt), grafická úprava: Dr. Marek Novák, tajemník: Mgr. Tomáš Grundza | tisk a sazba: JutWork s. r. o. | ISSN 3029-5696 | MK ČR E 24610 | náklad 230 výtisků | financováno z daru doc. Záboje Horáka | vychází s církevním souhlasem | uzávěrka tohoto čísla: 1. června 2026 | neprodejné | dary přijímáme na účet Společnosti pro církevní právo č. 1939518309/0800